

ВКРАДЕНІ ГРОШІ

Учні четвертого класу після уроку вийшли в коридор на перерву. Затримались лише Семен та Денис. Перший удавав, що шукає щось у рюкзаку, а другий зав'язував шнурки на кросівках. Але насправді Семен не у своєму рюкзаку шукав загублену річ, а у рюкзаку сусіда по парті Володі. І шукав він гроші. Володя завжди носив з собою гаманець, а батьки хлопця постійно давали йому гроші на обід. Семен же забув сьогодні їжу і гроші, які йому мама поклала біля рюкзака. Тож на великій перерві хлопець не зміг би піти та купити собі щось смачненьке. Тому Семен вирішив вкрати гроші в однокласника.

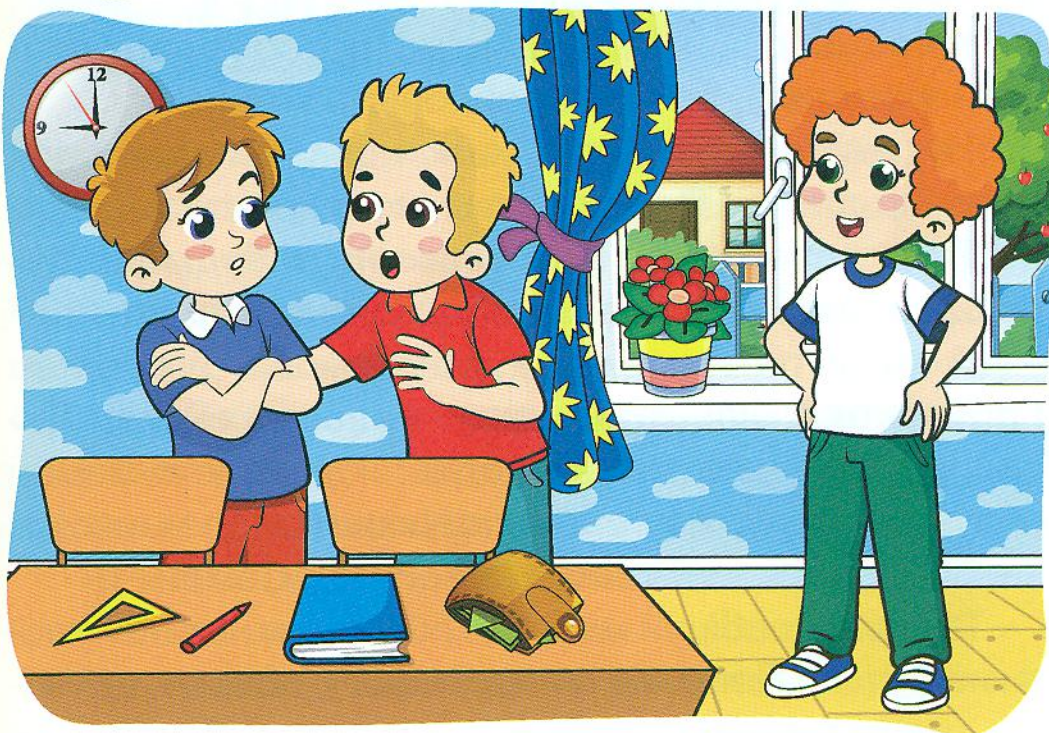
Тільки-но юний крадій відкрив гаманець товариша, як той несподівано зайшов до класу. Семен з переляку впустив гаманець.

– Гей, що ви там кричите? – звернувся Денис до Володі.

– Та нічого, – відповів той та пішов до своєї парті.

Семен у цей час нахилився, щоб підняти гаманець та покласти на місце, але не встиг, Володя був уже поруч і спитав:

– Гей, друже, звідки в тебе мій гаманець?

Крадійко підняв очі на товариша, проте мовчав.

– А нащо ти його кидаєш усюди? – втрутився у розмову Денис. – Семен сказав, що ти, мабуть, впустив гаманець, бо той лежав під партою. Ось він і хотів його підняти та повернути тобі.

– Так? – спитав Володя у товариша по парті.

– Так, я його тут знайшов, – мовив тихо Семен.

– Дякую, – Володя взяв з рук Семена гаманець, поклав його до рюкзака, який добре закрив. – Ходімо грати, – мовив хлопець та побіг до коридора.

Коли двері за Володею зачинилися, Денис підійшов до Семена та сказав йому на вухо:

– Ти хотів украсти в нього гроші, я бачив. Це ти дістав гаманець з його рюкзака. Нащо ти це зробив?

– Бо я забув обід і гроші, – зізнався хлопець.

– А я постійно щось забуваю, тому соромився сказати вчительці, бо вона розповість мамі.

– Ну, вчительці ти соромився сказати, але ти ж міг попросити у Володі гроші, а не красти їх.

– Я не хотів, щоб мене вважали забудькуватим чи ще гірше – бідним, – сказав сумно Семен.

– А якби тебе спіймали, то вважали б крадієм і друзів ти б більше не мав, – голосно сказав Денис, а потім уже тихіше додав: – У мене є мамин яблучний пиріг, я з тобою поділюся.

– Справді? – здивовано перепитав Семен.

– Так, але пообіцяй мені, що більше ти ніколи красти не будеш. Попроси про допомогу, поясни, це ліпше, ніж назавжди зіпсувати думку про себе.

– Еге ж, – погодився Семен.

– Ну, а зараз ходімо грати. На великій перерві сядемо поруч і будемо їсти разом, – сказав Денис,

схопив друга за руку і потяг до коридора.

Семен був дуже радий, що випадок не дав йому стати крадієм. Він уже сто разів пожалкував про це рішення і добре, що Денис врятував його. Бо інакше дороги назад уже б не було.

КІНО З ПРОЄКТОРОМ

Вчителька Владислава Олегівна вирішила показати своєму третьому класу фільм про тварин у дикому середовищі. Вона встановила ноутбук на своєму столі та почала завантажувати кіно.

– Ну ось, як зазвичай, ми нічого не побачимо, – сказала Оля своєму сусіду по парті Кирилові.

І це було правдою, адже друзі сиділи на 4 ряду й за головами однокласників майже нічого не бачили.

– Ти маєш рацію, – пошепки відповів хлопчик. – Скажи про це вчительці.

– Ага, зараз, – скривилася дівчинка, – щоб мене всі висміювали, а вчителька взагалі сказала, що треба сидіти мовчки та просто уважніше дивитися.

– Та причому тут, – трохи голосніше обурився хлопець і, не чекаючи реакції подруги, підняв руку.

